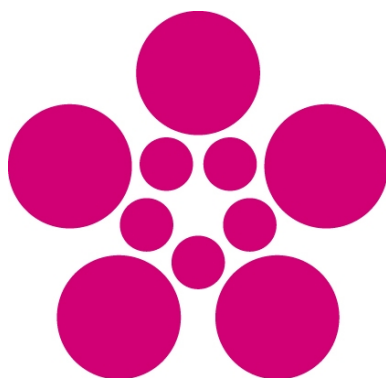

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: **Management regionálního rozvoje**

verze 1

bakalářské studium

termíny, okruhy otázek

2021/2022

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
4. Okruhy otázek k SZZ	8
Ekonomie a hospodářská politika	9
Regionální ekonomika	13
Ekonomické nástroje ve veřejném sektoru	16
Veřejná správa	19

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	14. 5. 2022	
příhlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2022	
odevzdání bakalářské práce	14. 4. 2022	
příprava na státní závěrečnou zkoušku	16. 5. – 20. 5. 2022	(1 týden)
státní závěrečné zkoušky	23. 5. – 3. 6. 2022	(2 týdny)
podzimní termín SZZ	říjen 2022	

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání bakalářské práce

Pro studenty všech studijních oborů bakalářských studijních programů, kteří v akademickém roce 2021/2022 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2022**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2021/2022 platí následující pokyny:

- ⇒ bakalářské práce u oborů bakalářských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 14. 4. 2022**;
- ⇒ studenti všech oborů bakalářských programů odevzdají na studijním oddělení 7x teze bakalářské práce **nejpozději do 14. 4. 2022**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 14. 4. 2022** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádoucí úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma

fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.

11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45 – 60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby,

- kteřá záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.
- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádná relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
- (12) Během SZZ student přesně dodrží pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřípustné
- používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
- (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20 – 30 minut).
 - Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývající části, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítali-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

Ekonomie a hospodářská politika
Regionální ekonomika
Ekonomické nástroje ve veřejném sektoru
Veřejná správa

OKRUHY PRO SZZ - BAKALÁŘSKÉ STUDIUM

studijní program: **MANAGEMENT REGIONÁLNÍHO ROZVOJE**

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomie a hospodářská politika (KEN/BZHPE)

(KEN/MI1, KEN/CMI1 Mikroekonomie 1, KEN/MA1 , KEN/CMA1 Makroekonomie 1, KEN/HP, KEN/CHP – Hospodářská politika)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. TRH A TRŽNÍ MECHANIZMUS, DĚLBA PRÁCE, SMĚNA

Definice trhu, tržní, příkazová a smíšená ekonomika, tržní subjekty, typy trhů, dělba práce, peníze, směna.

2. CHOVÁNÍ SPOTŘEBITELE A FORMOVÁNÍ POPTÁVKY

Racionální chování spotřebitele, měřitelnost užitku, celkový a mezní užitek, indifferenční analýza, linie rozpočtu, rovnováha spotřebitele, přebytek spotřebitele.

3. CHOVÁNÍ FIRMY A FORMOVÁNÍ NABÍDKY

Definice firmy, výroba v krátkém v dlouhém období, produkční funkce, celkový, průměrný a mezní produkt, izokvanta, izokosta, rovnováha firmy, přebytek výrobce, nabídka firmy v krátkém a dlouhém období, alternativní cíle firmy.

4. DOKONALÁ KONKURENCE

Firma v podmínkách dokonalé konkurence, nabídka a bod uzavření firmy, bod zvratu, optimum dokonale konkurenční firmy, vliv změn nákladů a ostatních faktorů na nabídku.

5. NEDOKONALÁ KONKURENCE A HLAVNÍ PŘÍČINY JEJÍHO VZNIKU

Nedokonalá konkurence jako ekonomická realita, charakteristika nedokonalé konkurence, příčiny vzniku nedokonalé konkurence, optimum firmy v podmínkách nedokonalé konkurence.

6. NÁKLADY FIRMY, PŘÍJMY FIRMY, ZISK

Utopené náklady, náklady příležitosti, ekonomické náklady a ekonomický zisk, náklady v krátkém a dlouhém období, průměrné a mezní náklady a příjmy, optimální výše výstupu firmy.

7. FIRMA V PODMÍNKÁCH MONOPOLU, OLIGOPOLU A MONOPOLISTICKÉ KONKURENCE

Monopol, diskriminující monopol, dvoustranný monopol, monopson, oligopol, smluvní oligopol, oligopol s dominantní firmou, monopolistická konkurence, rovnováha, Lernerův index, cenová regulace.

8. TRH VÝROBNÍCH FAKTORŮ

Nabídka a poptávka trhu výrobních faktorů, změny poptávky po výrobním faktoru, výdělek výrobního faktoru, trh práce, trh půdy, trh kapitálu.

9. NABÍDKA, POPTÁVKA

Nabídková funkce, poptávková funkce, změny v poptávce a v nabídce, posun po křivce a posun křivky, elasticita nabídky a poptávky.

10. TRŽNÍ ROVNOVÁHA

Tržní rovnováha a její dosahování, vlivy posunu nabídkové nebo poptávkové křivky, změny tržní rovnováhy, teorém pavučiny.

11. DŮCHOD A BOHATSTVÍ.

Skladba důchodů, nerovnosti v důchodech a jejich měření, nerovnost v pracovních a vlastnických důchodech, Lorenzův graf a Giniho koeficient, přerozdělovací procesy v ekonomice, vliv přerozdělování na ekonomické aktivity.

12. EXTERNALITY, VEŘEJNÉ STATKY A ASYMETRICKÉ INFORMACE JAKO PŘÍČINY TRŽNÍHO SELHÁNÍ

Tržní selhání, nedokonalá konkurence, pojetí externalit, pozitivní a negativní externality, veřejné statky, příčiny a důsledky vzniku asymetrických informací.

13. TEORETICKÉ PŘÍSTUPY V MAKROEKONOMII

Makroekonomická rovnováha a její modely, dvousektorový model ekonomiky, rovnováha investic a úspor, rovnovážný produkt. Výdajový multiplikátor, cenový mechanismus. Rozdíly přístupů – klasický a keynesiánský.

14. AGREGÁTNÍ NABÍDKA A AGREGÁTNÍ POPTÁVKA

Agregátní poptávka a nabídka - jejich pojetí. Agregátní nabídka a potenciální produkt. Makroekonomická rovnováha, nabídkové a poptávkové šoky. Mezera produktu.

15. NÁRODOHOSPODÁŘSKÉ AGREGÁTY

Ukazatele ekonomické výkonnosti. Hrubý a čistý domácí produkt, metody výpočtu, nominální a reálný domácí produkt. Hospodářský růst. Agregátní výdaje a domácí produkt, národní produkt, disponibilní důchod. Hrubý domácí produkt a ekonomický blahobyt. Nedostatky HDP vykazovaného v systému národního účetnictví.

16. INFLACE

Cenová hladina a způsoby jejího měření. Absolutní a relativní ceny, cenové indexy. Příčiny a druhy inflace, dopady inflace, deflace a desinflace. Protiinflační politika, cílování inflace.

17. NEZAMĚSTNANOST

Definování nezaměstnanosti. Míra nezaměstnanosti, druhy nezaměstnanosti, přirozená míra nezaměstnanosti, dopady nezaměstnanosti. Politika zaměstnanosti.

18. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA A JEJÍ CÍLE

Cíle hospodářské politiky a jejich účinnost prostřednictvím základních makroekonomických ukazatelů - „magického čtyřúhelníku“, nástroje a formy hospodářské politiky.

19. FISKÁLNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Systém veřejných rozpočtů. Státní rozpočet - příjmy, výdaje, bilance, deficit státního rozpočtu, financování deficitu, strukturální a cyklický deficit, přebytek státního rozpočtu. Lafferova křivka. Nástroje (formy) fiskální politiky, druhy fiskální politiky, efekty fiskální politiky.

20. MONETÁRNÍ POLITIKA, JEJÍ NÁSTROJE

Nástroje monetární politiky. Cíle monetární politiky a druhy monetární politiky. Centrální banka – funkce, nástroje, bilance centrální banky. Bankovní systém, finanční trh. Jednoduchý peněžní multiplikátor a tvorba peněz.

21. PENÍZE A PENĚŽNÍ AGREGÁTY

Definice peněz, nabídka peněz, poptávka po penězích, formy peněz a jejich historický vývoj, význam a funkce peněžní směny. Zlatý standard. Peněžní agregáty. Kvantitativní rovnice směny.

22. VNĚJŠÍ OBCHODNÍ A MĚNOVÁ POLITIKA

Cíle a nástroje vnější obchodní a měnové politiky. Princip absolutních a komparativních výhod. Arbitráž. Protekcionismus. Platební bilance.

23. HOSPODÁŘSKÝ CYKLUS

Definování hospodářského (podnikatelského) cyklu a jeho grafické znázornění. Fáze hospodářského cyklu, příčiny vzniku hospodářských cyklu, typy cyklů. Teorem lokomotivy.

24. VYMEZENÍ HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY

Základní pojetí vymezení hospodářské politiky. Hospodářská politika v kontextu s ekonomickou teorií

25. TYPOLOGIE A FUNGOVÁNÍ HOSPODÁŘSKÝCH POLITIK

Vymezení typologie hospodářských politik. Fungování hospodářské politiky v ekonomice státu

26. CÍLE A NÁSTROJE HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY

Definování cílů hospodářské politiky. Nástroje hospodářské politiky

27. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA V PODMÍNKÁCH OTEVŘENÉ EKONOMIKY A EVROPSKÉM PROSTORU

Hospodářská politika v podmínkách otevřené ekonomiky. Stabilizační hospodářské politiky a zahraničně obchodní politika. Hospodářská politika v evropském integračním prostoru

28. HOSPODÁŘSKÁ POLITIKA V REÁLNÉ PRAXI A V České republice

Zhodnocení konceptů dosavadního vývoje hospodářské politiky v České republice.
Definování hospodářské politiky v reálné praxi.

29. KONSENSUS V HOSPODÁŘSKÉ POLITICE

Vymezení konsensu v hospodářské politice

Literatura:

Faltová Leitmanová, I. a kol. (2019). *Mikroekonomie I – pro bakalářské studium*. Ekopress.

Mankiw, N. G. (2015). *Principles of economics* (Seventh edition). Cengage Learning.

Hladký, J., & Faltová Leitmanová, I. (1997). *Makroekonomie I*. Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta.

Holman, R. (2016). *Ekonomie* (6. vydání). C.H. Beck.

Pavelka, T. (2007). *Makroekonomie: základní kurz* (III. vydání). Melandrium.

Burda, M. C., & Wyplosz, C. (2017). *Macroeconomics: a European text* (Seventh edition). Oxford University Press.

Němcová, I. (2010). *Ekonomická governance v hospodářsky vyspělých státech v kontextu mezinárodních vztahů*. Professional Publishing.

Kliková, C., & Kotlán, I. (2012). *Hospodářská politika* (3. vyd). Institut vzdělávání Sokrates.

Tomeš, Z. (2008). *Hospodářská politika 1900-2007*. C.H. Beck.

Němcová, I., & Žák, M. (1997). *Hospodářská politika*. Grada.

Předmět SZZ: Regionální ekonomika (KEN/BZR)

(KRM/REK1, KRM/CREK1 – Regionální ekonomika 1, KEN/RM1, KEN/CRM1 – Regionální management 1)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. TERMINOLOGICKÉ SOUVISLOSTI REGIONÁLNÍ EKONOMIKY

Region, typy regionů, regionalismus, regionalistika. Vysvětlení základních pojmů a uvedení příkladů – region, typy regionů, regionalismus, regionalistika. Základní sídelní trendy ovlivňující strukturu regionální ekonomiky – urbanizace, suburbanizace, desurbanizace, reurbanizace.

2. PŘÍSTUPY K VYMEZENÍ POJMU „ROZVOJ“

Ekonomický, regionální/lokální, územní, udržitelný. Vymezení pojmu rozvoj v kontextu různých přídomků (ekonomický, regionální, lokální, územní, udržitelný). Vysvětlení interních a externích faktorů ovlivňujících rozvoj. Současné přístupy k formování rozvoje (např. Porterova hypotéza).

3. REGIONÁLNÍ EKONOMIKA A JEJÍ ROZDÍLY OPROTI NÁRODNÍ EKONOMICE

Specifika regionální ekonomiky a možností jejího ovlivnění ve srovnání s koordinací ekonomiky na národní úrovni. Hlavní trendy formování regionální úrovně, tj. divergenční vs. konvergenční v rámci ČR i EU.

4. VÝZNAM REGIONÁLNÍCH DISPARIT V HOSPODÁŘSKÉM VÝVOJI STÁTŮ EU I ČR

Pojem regionální disparita – vysvětlení jako rizika i potenciálu rozvoje. Typologie regionů dle různých typů regionálních disparit. Příklady v EU a ČR.

5. ZÁKLADNÍ REGIONÁLNÍ EKONOMICKÉ TEORIE A JEJICH ODLIŠENÍ

Keynesiánský a neoklasický přístup. Příklady teorií regionálního rozvoje.

6. EKONOMICKÁ ÚROVEŇ VERSUS EKONOMICKÁ SÍLA REGIONŮ (KONVERGENČNÍ A DIVERGENČNÍ TRENDY)

Vysvětlení pojmu ekonomická úroveň a ekonomická síla regionů. Příklady indikátorů pro měření. Současné trendy v ČR a EU. Ekonomická úroveň vs. Životní úroveň v regionech.

7. NÁSTROJE REGIONÁLNÍ POLITIKY – OBECNÉ VYMEZENÍ A VAZBA NA EKONOMIKU REGIONŮ

Makroekonomické nástroje regionální politiky. Mikroekonomické nástroje regionální politiky. Institucionální nástroje regionální politiky.

8. PROSTOROVÉ USPOŘÁDÁNÍ EKONOMIKY A REGIONÁLNÍ EKONOMICKÁ STRUKTURA

Faktory ovlivňující uspořádání ekonomiky (vnitřní a vnější). Vliv uspořádání ekonomiky na hospodářskou politiku státu. Státní politiky a regionální ekonomika – ekonomický liberalismus vs. ekonomický intervencionismus.

9. TRANSFORMACE EKONOMIKY ČR V 90. LETECH 20. STOLETÍ A JEJÍ SOUVISLOSTI S PROMĚNOU REGIONÁLNÍ EKONOMICKÉ STRUKTURY

Hlavní vývojové fáze transformace ekonomiky ČR a klíčové přístupy. Vliv transformace ekonomiky na její proměnu – dopady na regionální rozdíly. Odlišení vývoje v hlavních sektorech v období transformace – primér, sekundér, terciér.

10. PŘÍMÉ ZAHRANIČNÍ INVESTICE V ROZVOJI REGIONŮ

Vymezení pojmu PZI a jejích forem. Vývoj PZI v ČR od 90. let až po současnost. Dopady PZI na rozvoj regionů ČR, vč. vymezení negativních důsledků.

11. REGIONÁLNÍ TRH PRÁCE A MIGRACE JAKO EKONOMICKÝ FAKTOR OVLIVŇUJÍCÍ ROZVOJ REGIONŮ

Role lidských zdrojů v rozvoji regionů (z hlediska kvantity i kvalifikace). Regionální trhy práce a příslušné problémy. Migrace v rámci státu jako ekonomický faktor ovlivňující rozvoj regionů.

12. PROBLEMATIKA EFEKTIVNOSTI NA ÚROVNI OBCÍ/MĚST (ÚZEMNÍ FINANCE JAKO SOUČÁST VEŘEJNÝCH FINANCÍ, VÝZNAM V REGIONÁLNÍ EKONOMICE, MAJETEK JAKO EKONOMICKÝ NÁSTROJ)

Územní finance jako součást veřejných financí – místní a regionální financování. Význam v regionální ekonomice – rozpočty obcí. Majetek jako ekonomický nástroj rozvoje obcí a měst.

13. ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ V RÁMCI POLITIKY ÚZEMNÍHO ROZVOJE ČR, TRH PŮDY

Územní plánování – vymezení pojmu a role v místním rozvoji. Politika územního rozvoje ČR – vymezení a vazba na územní plánování. Trh s půdou v rámci územního plánování.

14. SOUČASNÉ TRENDY URBANIZACE A REGIONÁLNÍHO ROZVOJE

Vymezení a vysvětlení pojmů urbanizace, suburbanizace, reurbanizace a deurbanizace a uvést na konkrétním příkladu v České republice nebo zahraničí.

15. REGIONY A PRINCIP REGIONALIZACE

Hlavní typy regionů, účel a význam vymezení regionů.

16. AKTÉŘI ROZVOJE REGIONU

Charakteristika aktérů na lokální, regionální a národní úrovni. Synergický model aktérů.

17. REGIONÁLNÍ POLITIKA A JEJÍ NÁSTROJE

Cíle regionální politiky a základní nástroje regionální politiky. Pojem problémový region, typy problémových a růstových regionů.

18. REGIONÁLNÍ DISPARITY

Charakter a vznik regionálních disparit. Klasifikace regionálních disparit.

19. DŮVOD KE VZNIKU POLITIKY OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ- EKOPOLITIKY

Role ochrany zdraví, Londýnský smog, Jaký je rozdíl mezi ekologií a environmentalismem. Definice životního prostředí v podmínkách ČR. Rozdíl mezi přírodou a Životním prostředím- Definice ČR životního prostředí, z kterého je roku a její charakteristika. Jaké jsou instituce v ČR zabývající se ochranou ŽP?

20. OCHRANA VODNÍCH ZDROJŮ V ČR INSTITUCE, LEGISLATIVNÍ DOTAČNÍ PROGRAMY

Základní legislativa související s ochranou vod. Vodní stopa. Mezinárodní spolupráce v oblasti ochrany vod. Dotační programy podporující ochraně vod, Dotační program na ochranu vod.

21. SPOLEČNOST, LOKÁLNÍ KOMUNITA DEFINOVÁNA Z HLEDISKA REALISTICKÉHO A NOMINALISTICKÉHO PARADIGMATU.

Vlastní postoj k jednotlivým definicím.

Literatura:

- Blažek, J., & Uhlíř, D. (2020). Teorie regionálního rozvoje. 3. vyd. Praha: Karolinum.
- Čadil, J. (2010). Regionální ekonomie (teorie a aplikace). Nakladatelství C. H. BECK, Praha.
- Foret, M. (2013). Management v regionálním rozvoji. Brno: Mendelova univerzita v Brně.
- Maier, K. (2012). Udržitelný rozvoj území. Praha: Grada Publishing.
- Pavlík, M., & kol. (2019). Regiony budoucnosti – spolupráce, bezpečí, efektivita. Praha: Grada.
- Pělucha, M. (2012). Venkov na prahu 21. století. 1. vyd. Praha: Alfa.
- Pělucha, M., Kasabov, E. (2019). Rural Development in the Digital Age Exploring Neo-Productivist EU Rural Policy, 1st Edition. Routledge, London.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomické nástroje ve veřejném sektoru (KEN/BZEVS)

(KEN/HVZ, KEN/CHVZ – Hodnocení veřejných zakázek, KEN/KKUR, KEN/CKUR – Komparace ukazatelů regionů, KUF/VFIN, KUF/CVFIN – Veřejné finance)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. VEŘEJNÝ SEKTOR A VEŘEJNÉ FINANCE VE SMÍŠENÉ EKONOMICE.

Veřejný a vládní sektor. Posuzování úlohy státu v ekonomice, pozitivní a normativní přístup. Tržní selhání a zásahy státu v ekonomice. Veřejné finance, obsah, funkce, principy finančních vztahů.

2. TEORIE VEŘEJNÉ VOLBY.

Obsah teorie veřejné volby. Ekonomický pohled na pravidlo většiny. Politická rovnováha. Jednoznačnost a cykličnost hlasování při použití většinového pravidla. Arowův teorém nemožnosti. Politický trh a politická rovnováha v zastupitelské demokracii

3. VEŘEJNÉ PŘÍJMY.

Základní způsoby členění veřejných příjmů. Daňové příjmy. Základní daňové pojmy. Daňová kvóta. Struktura daňové sazby. Daňové úniky (mikroekonomický model). Alternativy ke zdanění. Dluhové financování. Inflační daň. Uživatelské poplatky.

4. EFEKTIVNOST A SPRAVEDLNOST ZDANĚNÍ.

Mikroekonomické důsledky zdanění. Distorzní a nedistorzní daň. Vliv daně na tržní rovnováhu – případ jednotkové daně. Incidence daně a daňový přesun. Náklady zdanění. Nadměrné daňové břemeno. Ramseyovo daňové pravidlo.

5. VEŘEJNÉ VÝDAJE.

Definice, význam a třídění veřejných výdajů. Dynamika vládních výdajů. Rozvojové modely veřejného sektoru, Wagnerův zákon. Baumolův zákon. Principy rozhodování o veřejných výdajích (CBA, CEA).

6. SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ.

Vymezení základních pojmů a zařazení do systému veřejných financí. Obsah, formy a faktory působící na systém sociálního zabezpečení. Metody a základní modely sociálního zabezpečení. Dávky sociálního zabezpečení. Systémy financování sociálního zabezpečení. Srovnání fondového a průběžného systému financování.

7. VEŘEJNÝ ROZPOČET. SOUSTAVA VEŘEJNÝCH ROZPOČTŮ.

Princip veřejného rozpočtu. Bilanční pojetí veřejného rozpočtu. Rozpočet jako finanční plán. Rozpočtové zásady. Obecné vymezení rozpočtového procesu. Rozpočtový proces státního rozpočtu v ČR.

8. VEŘEJNÉ ROZPOČTY V ČR.

Rozpočtová soustava ČR, sektor vládních institucí. Právní zakotvení rozpočtových pravidel v ČR. Principy rozpočtové sklady v ČR – kapitolní, druhové a odvětvové členění. Státní

rozpočet ČR. Státní pokladna. Státní fondy. Státní finanční aktiva a pasiva. Rozpočty územních samosprávných celků. Systém veřejného zdravotního pojištění.

9. ROZPOČET EU.

Specifika rozpočtu EU, velikost, rozpočtové zásady, rozpočtový proces. Víceletý finanční rámec EU. Výdaje rozpočtu EU, princip subsidiarity, kritéria financování veřejných statků z rozpočtu EU, zjednodušená struktura výdajů rozpočtu. Příjmy rozpočtu EU.

10. VEŘEJNÝ SEKTOR A VEŘEJNÉ ZAKÁZKY, TRH VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK V ČR A EU.

Společensky odpovědné zadávání veřejných zakázek, právní a ekonomický pohled, rozdíl mezi koncesí a veřejnou zakázkou, korupce ve veřejných zakázkách, legislativa.

11. METODY HODNOCENÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK.

Jednokriteriální metody hodnocení veřejných zakázek. Vícekriteriální metody při hodnocení veřejných zakázek, stanovení vah dílčích kritérií.

12. EKONOMICKÁ EFEKTIVNOST A FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ EKONOMICKOU EFEKTIVNOST U VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK.

Důvody spolupráce veřejného a soukromého sektoru, ekonomie transakčních nákladů, ekonomické principy, principy 3E, objektivní posuzování efektivity, informační systémy a weby, způsoby uveřejňování informací o veřejných zakázkách.

13. FÁZE VEŘEJNÉ ZAKÁZKY.

Zadávací proces, základní kroky, zadavatel, kooperace mezi zadavateli, zadávací dokumentace. Dělení veřejných zakázek podle zadavatelů, předpokládané hodnoty (limity), předmětu, pravidla pro dělení předmětu veřejných zakázek, elektronické zadávání.

14. HODNOTÍCÍ A VÝBĚROVÝ PROCES VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK, HODNOTÍCÍ KOMISE.

Dodavatel a uchazeč o veřejnou zakázku, kvalifikace dodavatele, ekonomická a technická kvalifikace, druhy zadávacího řízení, rámcová dohoda, dynamický nákupní systém, elektronické aukce, mimořádně nízká nabídková cena.

15. KONTROLA VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK.

Interní a vnější kontrola (ex ante, ex post, průběžná), účinnost kontrolního systému, kompetence pro oblast veřejných zakázek, výjimky z postupu dle zákona o zadávání veřejných zakázek.

16. TYPY, VLASTNOSTI A VAZBY UKAZATELŮ POUŽÍVANÝCH K ANALÝZE REGIONŮ.

Problém přiřazení ukazatelů k pojmům ekonomické teorie. Hodnocení regionů prostřednictvím ukazatelů. Členění ukazatelů dle obsahu, formy. Vazby mezi ekonomickými ukazateli regionu. Možnosti jejich agregace.

17. NÁSTROJE SROVNÁVÁNÍ UKAZATELŮ REGIONU.

Absolutní srovnání (diference). Relativní srovnání (index, relativní přírůstek, tempo růstu). Předpoklady srovnatelnosti v čase, prostoru a mezinárodní srovnávání. Řetězové a bazické indexy, průměrná tempa růstu a jejich interpretace.

18. DESKRIPTIVNÍ INDEXY, JEJICH KONSTRUKCE A POUŽITÍ V REGIONÁLNÍ ANALÝZE.

Konstrukce indexů stejnorodých ukazatelů. Index proměnlivého složení. Souhrnné indexy a jejich použití při komparaci ukazatelů regionu

19. RELACE MEZI NOMINÁLNÍMI A REÁLNÝMI HODNOTAMI UKAZATELŮ.

Nominální ukazatele, jejich význam a využití. Reálné hodnoty ukazatelů, jejich konstrukce. Možnosti srovnávání.

20. PROSTOROVÉ SROVNÁVÁNÍ.

Předpoklady srovnávání ukazatelů regionů v prostoru. Mezinárodní srovnávání. Metody víceaspektního hodnocení. Regionální konvergence.

Literatura:

HAMERNÍKOVÁ, B., & MAAYTOVÁ, A. (2010). *Veřejné finance (2., aktualiz. vyd)*. Wolters Kluwer Česká republika.

PEKOVÁ, J. (2011). *Veřejné finance: teorie a praxe v ČR*. Wolters Kluwer Česká republika.

MAAYTOVÁ, A., OCHRANA, F., & PAVEL, J. (2015). *Veřejné finance v teorii a praxi*. Grada Publishing.

PAVEL, J. (2013). *Veřejné zakázky a efektivnost, první vydání*. Praha: Ekopress.

OCHRANA, F. (2008). *Zadávání, hodnocení a kontrola veřejných zakázek*. Praha, Ekopress

HINDLS, R., ARLTOVÁ, M., HRONOVÁ, S., MALÁ, I., MAREK, L., PECÁKOVÁ, I., & ŘEZANKOVÁ, H. (2018). *Statistika v ekonomii*. Professional Publishing.

ALLEN, R. G. D. (2008). *Index numbers in economic theory and practice*. Piscataway, N.J.: AldineTransaction.

Předmět SZZ: Veřejná správa (KRM/BZVS)

(KRM/VSRR, KRM/CVSRR – Veřejná správa, KRP/SP, KRM/CSP – Správní právo, KEN/SDSP, KEN/CSDSP – Strategické dokumenty ve veřejné správě)

Bakalářský studijní program: B0413A050011 Management regionálního rozvoje

1. ZÁKLADNÍ DEFINICE VEŘEJNÉ SPRÁVY

Státní správa a samospráva, dělení veřejné správy. Dělbba moci – parlament, prezident, vláda, Ústavní soud, ostatní soudy, veřejná správa a dělba moci.

2. ÚSTŘEDNÍ STÁTNÍ SPRÁVA V ČR

Kompetenční zákon, složení ústřední státní správy. Úřad vlády. Reforma ústřední státní správy. Služební zákon. Mezinárodní spolupráce ČR v otázkách veřejné správy (regulatorní reforma OECD, Rada Evropy).

3. OBECNÍ A KRAJSKÉ ZŘÍZENÍ

Historický vývoj územní veřejné správy v českých zemích, její transformace a reforma od roku 1989. Definice a působnost obce/kraje, občanství obce/kraje, orgány obce/kraje, horizontální spolupráce, působení v evropském správním prostoru.

4. KONTROLNÍ A KOORDINAČNÍ MECHANISMY VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ

Kontrola na úrovni ústřední státní správy, kontrola na úrovni obcí a krajů (dle zák. č. 128/2000 Sb. a 129/2000 Sb.). Vertikální koordinace v rámci přenesené působnosti. Horizontální koordinace na úrovni ústřední státní správy a na úrovni obcí a krajů. Veřejná správa a podpora regionálního rozvoje.

5. SPRÁVNÍ PRÁVO

Pojem, prameny správního práva, formy správní činnosti (formální, neformální, jiné úkony), správní uvážení, kontrola veřejné správy, odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

6. SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Pojem, subjekty správního řízení, zásady správního řízení x základní zásady činnosti správních orgánů, zahájení (o žádosti x z moci úřední) a průběh správního řízení, účastníci správního řízení, lhůty pro vydání rozhodnutí, náležitosti správního rozhodnutí a jeho vlastnosti, vady rozhodnutí, řádné a mimořádné opravné prostředky.

7. ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINOSTI SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

Úprava, závaznost, zdroje, adresáti, význam, základní zásady činnosti správních orgánů x zásady správního řízení, související judikatura včetně případu KAJTA (1 As 30/2008-49), etika ve veřejné správě.

8. SPRÁVNÍ SOUDNICTVÍ

Pojem, správní soudy (působnost, příslušnost), přezkum rozhodnutí, typy soudních řízení, žaloba (náležitosti, lhůta pro podání žaloby, formy podání žaloby), soudní poplatek, účastníci řízení x osoby na řízení zúčastněné, opravné prostředky (mimořádné – kasační stížnost, obnova řízení).

9. SPRÁVNÍ TRESTÁNÍ

Trestání – pojem, správní trestání x trestní soudnictví, správní delikt včetně členění (subjekt deliktu, postavení subjektu, charakter porušených povinností, zavinění, účel sankce), typy správních deliktů [přestupky a jiné správní delikty – disciplinární (kárné, kázeňské), pořádkové], přestupek (pojem, okolnosti vylučující protiprávnost, skutková podstata, řízení o přestupku, zánik trestnosti).

10. ÚROVNĚ PLÁNOVÁNÍ PRO VEŘEJNOU SPRÁVU

Základní charakteristika strategického, taktického a operativního plánování.

11. HIERARCHIZACE STRATEGICKÝCH A PROVÁDĚČÍCH DOKUMENTŮ

Zastřešující dokumenty (Politika, Bílá kniha, Strategický rámec); strategické dokumenty (Koncepce, Strategie, Plán), prováděcí dokumenty (Operační program, Implementační plán, Program a Akční plán).

12. METODIKA PŘÍPRAVY VEŘEJNÝCH STRATÉGIÍ

Jednotlivé fáze a časová náročnost přípravy strategií.

14. ZÁKLADNÍ PRINCIPY TVORBY STRATEGIE

Čtrnáct základních principů tvorby strategických dokumentů

15. ODLIŠNOST STRATEGICKÝCH DOKUMENTŮ NA LOKÁLNÍ, REGIONÁLNÍ A NÁRODNÍ ÚROVNI.

Základní částí strategií na jednotlivých úrovních. Zapojení aktérů do jejich přípravy. Postup zpracování.

Literatura:

Čmejrek, J., & Čopík, J. (2016). Veřejná správa. Vysokoškolská učebnice. Ekonomická fakulta JU, České Budějovice. Dostupné na: <http://omp.ef.jcu.cz/index.php/EF/catalog/book/4>

Hendrych, D. a kol. (2014). Teorie veřejné správy. Praha: Wolters Kluwer.

Hendrych, D. a kol. (2016). Správní právo. Obecná část (9th ed.). Praha: C. H. Beck.

Hendrych, D. (2014): Správní věda: teorie veřejné správy (4th ed.). Praha: Wolters Kluwer.

Peková, J. (2011). Finance územní samosprávy – teorie a praxe v ČR. Praha: Wolters Kluwer.

Píkola, P., & Jansa, V. (2014). Správní právo prakticky. Praha: ČZU.

Průcha, P. (2017). Správní řád s poznámkami a judikaturou (3rd ed.). Praha: Leges.

Provazníková, R. (2015). Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe. Praha: Grada Publishing.

Půček, M., Koppitz, D. (2012). Strategické plánování a řízení pro města, obce a regiony. Vydání 1.. Praha: NSZM.

Sedmíhradská, L. (2015). Rozpočtový proces obcí. Praha: Wolters Kluwer.

Schelle, K. (2016). Dějiny veřejné správy. Praha: Wolters Kluwer.